

A Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium Kiadványa

2024/2025. I. szám

TARTALOM

- Szabó T. Anna: Az ünnep azé aki várja
- Új osztályaink
- Beszámoló a gólyatáborról
- Az aula embere
- Életképek
- Végzőseink
- Valahol Európában...
- Közép-európai Cserkésztalálkozó Szlovákiában
- A Kőszívű ember vasváris fiai
- Diákok alkotásai
- Versenyeredmények
- Statisztika

Diákszerkesztő: Vasváris Irka Szerkesztőség

Tanárszerkesztő: Majorné Szloboda Mária

Borító: Ruprecht Ádám

Technikai munkatársak: Havranek Mária, Lovász Péter

Felelős kiadó:

Havranek Mária
igazgató

Az ünnep azé aki várja

Aki magot szór ablakába
és gyertya vár az asztalán.
A várók nem várnak hiába.
Egy angyal kopogott talán?

Szárnyuhogás az ablakon túl –
vigyázz! Kinézni nem szabad!
Künn az angyalhad térül-fordul,
egy pillanatra látszanak.

A karácsonyfát hozzák – hallod?
– egy koppanás, és leteszik.
Fényben úszik az üvegajtód,
s megint suhogás. Mi ez itt?

Zöld angyaltoll: egy kis fenyőág,
karácsonyszagú és meleg.
„Gyűjtsd meg a legutolsó gyertyát!”
Ez az angyali üzenet.

És be is mehetsz – vár az ünnep,
és minden zárt ajtót kitár.
A fa alatt angyalok ülnek –
az ünnep azé, aki vár.

Szabó T. Anna

Puklics Brigitta (7. B)

Új osztályaink

7. A Osztályfőnök: Horváth József

7. B Osztályfőnök: Óber-Fekete Noémi

9. C Osztályfőnök: Elekes Péterné

9. D Osztályfőnök: Egyedné Molnár Krisztina

Beszámoló a gólyatáborról

A gólyatábornak már nagy hagyománya van a Vasváriban, ezt az eseményt, ahogy a neve is mutatja, a vasváris „gólyáknak” vagyis az újdonsült vasvárisoknak szervezik. Ekkor az ifjú gólyáknak lehetőségük nyílik megismerni egymást mielőtt a tanév elkezdődne. Vidámsággal és nevetéssel teli két nap ez, ami segít az új diákoknak beilleszkedni mind az osztályközösségbe, mind magába a Vasváriba. Ez idén sem volt másként.

Augusztus 28-án reggel 8 óra 30 perckor izgatottan gyülekeztek a vasútállomáson a tanárok, diákok és természetesen a gólyák: a 7. A és 7. B diákjai. Vonatunk 8.52-kor indult Kőröshegyre, a tábor helyszínére, és az ismerkedés már az úton elkezdődött. Miután leszálltunk, nem kellett sokáig tétlenül időznünk, mert hamarosan egy városnéző kisvonat érkezett a helyszínre. A 7. A-sok beszálltak és elindultak a táborhelyre. A b-seknek (nekünk) egy kicsit várnunk kellett, de ez nem volt baj, addig megtanultuk a vasváris indulót. A szálláson rögtön elfoglaltuk a szobákat, majd ebéd után a velünk lévő kilenc végzős segítségével elsajátítottuk a gólyatáncot.

Rengeteg csapatépítő játékban vettünk részt. Volt, amit a végzősök mutattak és volt, amit az iskola szociális segítői, akik miattunk jöttek a táborba. A játékok közül párat kiemelnék. Érdekes feladat volt a rizsszámlálás, amikor egy tál rizst kellett megszámolnia mindkét osztálynak, a feladat lényege igazából az volt, hogy felismerjük-e azt a három dalt, amit közben lejátszottak nekünk. Sokak kedvence volt a két osztály közötti zenefelismerős játék versenye. Ami nekem nagyon tetszett az az időkapzsula volt, ami rögzíti az üzenetünket a „végzős énünknek”.

Mindenki nagyon élvezte a tábort. Ez az élmény örökre emlékezetes marad számunkra. Az itt kötött barátságok tovább élnek, színesítik a mindennapokat, amíg a Vasváriba járunk, de az sem lesz baj, ha felnőttként is tartjuk a kapcsolatot. Egyszer azt olvastam, hogy a digitális fotó nem sárgul el, de a régi barátságok igen. Én azt gondolom, hogy ez a Vasvárira nem igaz.

Kovács Kinga (7. B) és Láng Lilla (7. A)

Az aula embere

Iskolánk életébe nagy változást hozott, hogy augusztusban új épületbe költöttünk. A konténertermek mellett az ideiglenes otthonunk sok pozitív lehetőséget is jelent számunkra, mint a nagy, közösségi együttléteknek teret adó aula, ill. a menza is. Diáktársainkat kérdeztük, hogy ők mit gondolnak ezekről a változásokról.

Válaszadóink többsége üdvözölte az új épület adta lehetőségeket, és klasszknak találta, hogy itt nincs akkora tömeg (kivéve a szűk lépcsőkön), és tágasabb az aula is. *„Én meg vagyok elégedve az épülettel, erre a két évre - amíg itt vagyunk - tökéletesen megfelel.”* – mondta egyik nyolcadikos diáktársunk.

Ezzel kapcsolatban kérdésként tettük fel azt is, hogy mi az, amit változtatnának az épületen, ha megtehetnék. A válaszadóink leginkább a letörött ablakpárkányok cseréjére tennének javaslatot.

A menza jócskán megváltozott. A Gyümölcs utcai menzán még egy másik cég szolgálta ki iskolánkat. A többség azt mondta, hogy nekik jobban ízlik az új koszt, azonban állításuk szerint a régi menzás kártya jobb volt, mint a jelenlegi „kivagdosós” ebédjegy, mert ezek hajlamosak eltűnni...

Az épület megközelítésének kérdése megosztotta a válaszadóinkat. Azoknak, akik vónattal érkeznek reggelente a városba, a költözés meghosszabbította a menetidőt, bonyolultabbá tette az utazást a további közlekedési igénybevétele miatt. A távolsági busszal érkezők számára viszont előnyösebb ez az épület, hiszen a buszpályaudvar nagyon közel van. A gyalogosan vagy kerékpárral járók sem voltak egységes véleményen: *„Nekem kicsit korábban kell kelnem, hiszen eddig az iskola szomszédságában laktam, most reggel többet kell gyalognom.”* – mesélte egyikük. Természetesen olyanok is akadnak, akiknek az új épület elhelyezkedése komoly könnyebbséget jelent reggelente.

Az új és megújuló épületet viszont mindenki izgatottan és kíváncsian várja, ebben nagy volt az egyetértés.

Bajza Panna Sára és Kertész Zsófia (7. A)

A készülő új épület látványterve

Életképek

Vándortábor 2024

Gólyatábor 2024

Átvonulás az "új" helyszínre

DÖK-összetartás

Fenntarthatósági nap

Gólyahéten a gólyatánc bemutatása

Eskütétel a „Szivaravatón”

A zene világnapján karaoke az aulában

1. Adventi gyertyagyújtás

Királyjelölt Mikulások

2. Adventi gyertyagyújtás

Végzőseink

12. A Osztályfőnök: Tolnai Judit

12. B Osztályfőnök: Vitkovics Katalin

12. C Osztályfőnök: Szabóné Schneider Anikó

12. D Osztályfőnök: Kovács Tímea

Valahol Európában...

Nem hazudnék, ha azt mondanám, hogy Isuval az irkás pályafutásom egyik legjobb interjúját készítettem. Azt hiszem, őt senkinek sem kell bemutatnom. A tavalyi 12. D osztályban végzett fiút idén Franciaországba szólították tanulmányai. Ugyan nem személyesen beszélünk, de a kérdéseimre írt válaszaiból így is érződik a jókedv és az elégedettség. És hogy mi az a téma, ami őt és engem is ennyire lelkesít? Ez a külföldön tanulás és egy nemzetközi légkörben való létezés. Hogy többet megtudjatok a mindennapjairól és eddigi élményeiről, olvassátok szeretettel a következő sorokat!

Hol és mit tanulsz?

A Sciences Po Paris Politikatudományi Egyetem Mediterrán Közel-Kelet régióra specializálódott campusán tanulok Mentonban, a francia riviérán.

Miért döntöttél a külföldön tanulás mellett, és miért pont Franciaország lett a befutó?

Más kultúrák megismerése nekem egy olyan élmény, ami semmihez sem fogható. Az utazás egyértelműen a kedvenc időtöltéseim közé tartozik főleg azért, mert első kézből tudom megérinteni más kultúrák életmódját, nézőpontjait. Úgy gondoltam, hogy egy igazi nemzetközi élményt otthon nem fogok tudni megérinteni. Az angol és a francia nyelvtudásommal főleg 3 ország jöhetett szóba számomra: az Egyesült Királyság, Hollandia és Franciaország. A brit egyetemek az elképesztő magas tandíjak miatt elérhetetlenek voltak, a holland egyetemek pedig nem nagyon nyerték el a tetszésemet.

Előbb választottad az egyetemet vagy a képzést?

A képzés egyértelműen előbb jött, mint maga az egyetem. Régóta nagyon érdekel az arab világ és a Földközi-tenger régiója kulturális és politikai szempontból is. Mivel ez egy elég specifikus érdeklődési kör, mikor megtaláltam ezt a képzést, az lett a prioritás, hogy bejussak ide. Ez az egyetem minden szempontból olyan, amire vágytam: nemzetközi a légkör, van arab nyelv órák és 'Bevezetés a Palesztin kérdésbe' órák, ill. a tanteremek nagy része a tengerre néz.

Milyen egy átlagos napod? Mik azok, amik viszont egyáltalán nem átlagosak?

Mindent alapvetően meghatároz az, hogy ez egy kevesebb mint 600 fős kampusz egy kb. 30.000 fős kisvárosban. Ez azt jelenti, hogy távolságok gyakorlatilag nem léteznek, én 12 perc sétár a lakom a campustól, ami egyértelműen messzinek számít itteni viszonyok szerint.

Szerencsére sikerült bejutnom abba a csoportba, aminek szinte csak délután vannak órái, ezért legkorábban reggel tízkor kell kelnem. Általában napi 4-6 órán keresztül vannak tanítási óráim, amik 2 óra hosszúak, közöttük vagy utánuk pedig a könyvtárban szoktam tanulni. Este 8-9 körül érek haza.

A külföldi egyetemek általános szemléletéről szerintem van egy megítélés, hogy túlságosan az egyéni nézőpontra koncentrálnak, és ezért szinte semmit nem tanulunk, ezt cáfolnám. Személyes tapasztalatom szerint nagyon fontos az egyéni nézőpont, de ez egyáltalán nem jelenti azt, hogy a lexikális tudás nem szükséges, sőt... Viszont általánosságban tényleg hatalmas hangsúlyt fektetnek a kiscsoportos órákra, amiknek az a lényege, hogy beszéljünk és érveljünk. Ezeken kívül vannak nagy előadásaink is, ahol 150-en vagyunk maximum.

Milyen közösségeid vannak kint?

A közösségi élet semmihez sem fogható itt. A kisvárosi légkör azt is jelenti, hogy nem lehet úgy kilépni az utcára, hogy ne találkoznánk egymással, és kis túlzással mindenki ismer mindenkit. A körülmények minden szempontból azt segítik elő, hogy szoros kapcsolatok alakuljanak ki. Az egész városban csak egy bár van, ezért folyton egymás lakásaira járunk át szórakozni. Rengeteg egyesület van, amik minden héten rendeznek 2-3 bulit. Összesen 71 nemzetiségből vagyunk minden kontinensről, itt a franciákon kívül senki sincs otthon, ami azt jelenti, hogy rengeteg dologban egymásra vagyunk utalva. Érdekes módon még a hasonló nemzetiségek között sem alakulnak ki klikkek, nem túlzok, ha azt mondom, hogy mindenki nyitott és kész segíteni bárkinek bármiben.

Nagyon boldog vagyok, hogy több első- és másodéves diák van, akiket teljes szívvel a barátainak nevezhetek. A diákkörökben több emberhez nagyon közel kerültem a közös érdeklődés miatt, itt kiemelendő a zene klub (ki gondolta volna?), de összesen hét egyesületben vagyok benne, a Sciences Défense biztonságpolitikai csoporttól az Arab Tanulók Egyesületéig. A 23 fős diskurzus csoportunk is egy szoros közösség, az egyik legjobb itteni estém egy közösen szervezett vacsora volt, ahova mindenki a saját országának egy ételét hozta. Én lángost sütöttem (egy indiai lánnyal, aki túl lusta volt maga főzni), ami hatalmas sikernek örvendett. Végül, de nem utolsó sorban egy szingapúri, egy indiai és egy cseh lánnyal van egy kisebb baráti körünk. Velük annyira összenőtünk, hogy mindent elmondunk egymásnak és legalább hetente összejárunk.

Milyen magyar fiatalelként lenni Mentonban?

Magyarnak lenni érdekes élmény. Bár az elsőévesek közül én vagyok az egyetlen, a bemutatkozásomra sosem a „Te vagy a magyar fiú?” volt a reakció, hanem inkább a „Te vagy az a srác, aki minden hangszeren (is) tud játszani?”. Tehát elsősorban nem a magyarságom határozza meg az itteni identitásomat, ennek én kifejezetten örülök.

Kint is Isunak szólítanak?

Az Isu név sajnos otthon maradt. Még az első héten próbálkoztam vele, de mivel az angol issue-probléma szóra túlságosan hasonlít, mindenki az Istvánt preferálja. Most már annak örülök, ha Istvánnak és nem Isztvánnak mondják (az Ocskay-Mattyasovszky kiejtéséről inkább ne is beszéljünk).

Milyen volt a felvételi eljárás?

A felvételi eljárás talán a legjobb példája annak, hogy nagyon nem egyszerű ide bejutni. Nagyvonalakban 2 lépcsőre lehet bontani a folyamatot, az első egy írásbeli rész, ahová a jegyeim mellett 9 esszét kellett feltölteni. Az esszék általában a motivációra és tapasztalatokra kérdeznek rá, de tökéletesen igaz, hogy minél egyszerűbbnek tűnik a kérdés, annál nehezebb rá jól válaszolni. Ez egy elképesztően kimerítő folyamat, én egy hónapon keresztül írtam az esszéimet naponta 3-4 órán keresztül. Ha az írásbeli eléggé meggyőző, akkor hívnak be szóbelire, ami nekem az egész elbírálás ¼-ét tette ki. Ez is hatalmas felkészülést igényelt, meg kellett tanulnom egy szigorúan két perces bemutatkozást, elemezni egy képet és naprakésznek lenni az aktuális hírekkel.

A felvételi előtt mennyivel korábban érdemes elkezdni nézegetni az egyetemeket, ha valaki komolyan gondolja a kiköltözést?

Az előzetes előkészületről azt tudom mondani, hogy nagyon jó ötlet legalább két évvel az érettségi előtt elkezdni nézegetni a külföldi egyetemeket, ha valaki ilyesmiben gondolkodik. A külföldi egyetemek nagyon díjazták a tanórákon kívüli aktivitást, így erre is érdemes gondolni. Én úgy jutottam be egy politikatudományi egyetemre, hogy a más kultúrák iránti érdeklődésemet többek között azzal szemléltettem, hogy mennyire szeretem a népzene-t.

Tényleg esznek a franciák csigát?:) Avagy milyen sztereotípiákat találsz igaznak/hamisnak Franciaországról?

Délkelet-Franciaországban én még senkit sem láttam csigát enni, az olasz hatás itt sokkal inkább érezhető, a tészták és a tengeri herkenyűk nagyon népszerűek. Ettől függetlenül a francia szokások is nagyon erősek, például azon még a mai napig meg tudok lepődni, hogy

Z

a franciák nem képesek megenni a croissant-t és a baguette-et.

Bár ellenzem azt, ha valaki negatív sztereotípiák alapján alakít ki előítéleteket, muszáj beismernem, hogy bizonyos mértékben sok igaznak bizonyul. Először is a franciák nem nagyon hajlandók más nyelven kommunikálni, még az sem ritka, hogy kifejezetten lenézik azt, aki nem tud franciául. A munkát nagyon lazán fogják fel, sok üzlet reggel tízkor nyit, és délután ötig van nyitva egy 1,5 órás ebédszünettel napközben. Tényleg imádnak túntetni, Nizzában minden második héten van valami. Hazamenet közben pedig többször hallottam az utcai szemetekben zörgő patkányokat, szóval belőlük sincs hiány.

Azonban szeretném leszögezni, hogy bár vannak kellemetlenségek, összességében azt gondolom, hogy a lehető legjobb helyen vagyok. Az emberek nyitottak, segítőkészek, az állam nagyon nagyvonalú a támogatásokkal, a közbiztonság is kifogástalan.

Mi az, amiben már most változást és/vagy fejlődést tapasztalsz magadon?

Mielőtt idejöttem egy nagyon nyitott embernek tartottam magam, és az ittlétem alatt ez tovább fokozódott. A kulturális nyitottság másokra is jellemző, van itt olyan kanadai diák, aki Hong Kongban nőtt fel, van olyan indiai, aki élt már Indiában, Kurdisztánban, Mongóliában és Kazahsztánban is.

Az önértékelésemre is nagy hatással volt az ittlétem. Itt mindenki okos, mindenkinek van valami különleges képessége. Szerintem én rengeteg dologban sokakhoz képest szerényebb képességekkel bírok, és van egy csomó olyan, aminek a létezéséről nem is tudtam eddig, vagy arról, hogy ezt középiskolában tanulni lehetett volna (egy példa a kutatómunka). De vannak olyan témák, amikben a tudásom megüti vagy akár felül is múlja az itteni átlagot.

A nemzeti identitásomhoz való viszony változáson ment át. Otthon én biztosan nem csináltam volna magamtól lángost, nem adtam volna elő magyar népzénet másokkal, vagy bízattam volna embereket, hogy jöjjenek Budapestre, de itt ezek már mind előfordultak. Itt a nemzetiségünk tesz minket különlegessé.

Vittél ki magaddal hangszert? Van kint lehetőség zenélni?

Elég komikus, hogy az autós költözés mellett szóló legnagyobb érv az volt, hogy így tudtam legolcsóbban elhozni a hangszereimet, körülbelül 10-et. A probléma az, hogy 2,5 hónap alatt már két új hangszert vettem. Mert ki tudta volna megállni, hogy az indiai barátján keresztül egy indiai fuvolát rendeljen, vagy az egyiptomi iskolai kirándulásról hazahozzon egy dobot?

A zene az, ami miatt a legtöbb ember ismer a campuson, ami talán nem meglepő. Ezzel a képességgel a legkülönbözőbb helyekre lettem már meghívva. Az évnyitón - egyetlen első-

évesként - a zene klub két elnökével zenéltem, meghívtak egy francia-olasz-monacói konferenciára (ahol kiderült, hogy a monacói külügyminiszter az évnyitóról felismert), egy török vacsorán meghívott vendégként szintén zenéltem már. Sosem gondoltam volna, hogy egy ilyen kis campuson ennyire pezsgő zenei élet fog várni.

A zene klub iránt személyes kötődést érzek, sok embert hívhatok a barátomnak azért, mert a közös zenélés összehozott minket. Minden koncert után úgy érzem, hogy igazán a helyemen vagyok, már volt lehetőségem előadni francia, olasz, libanoni, egyiptomi, török, ciprusi, indiai és ausztrál dalokat az ezekből az országokból származó emberekkel, ennél jobb programot nekem kitalálni nem lehetne. A két társelnök „nagyon titkosan” elhintette, hogy engem terveznek jövőre elnöknek, szóval szurkoljatok nekem!

Úgy érzem, hogy az itt megélt hangulatot nem lehet írásban átadni, ezért gondoltam stílusos lenne azzal a zenével befejezni az interjút, ami szerintem tökéletesen leírja, hogy érzem itt magam. Nincs olyan itteni buli, ahol ez a dal ne hangzana el szóval abban biztos vagyok, hogy mindig Menton fog róla eszembe jutni: Abu, Youssra – 3 Daqat.

Nagy Petra (12. A)

Közép-európai Cserkésztalálkozó Szlovákiában

A saját történetem

2017 szeptemberében kezdődött minden, ötödik osztályos voltam, és a legjobb barátnómmal elmentünk az öreghegyi plébánia közösségi termébe, hogy megnézzük, mi is az a cserkészet. Azóta hét év telt el... Szebbnél szebb élményeket, tudást és tapasztalatokat szereztem a cserkészettől, ám sok kihívással is

találkoztam, amelyekkel sosem kellett egyedül szembenéznem. A cserkészettől egy második családot kaptam a csapatomnak - a 457. Prohászka Ottokár cserkészcsapatnak - köszönhetően. Ma már én is őröt vezetek, és próbálok a lehető legtöbb időt ennek az értékes életformának szentelni.

Ha nem tudod, mi az a cserkészet, nem vagy egyedül!

A cserkészet egy önkéntes, politikától független, vallásos ifjúságnevelő mozgalom, amely nyitott mindenki számára származástól, nemtől, társadalmi és vagyoni helyzettől, valamint felekezettől függetlenül. Célját és alapelveit Bi-Pi (Lord Robert Baden-Powell) határozta meg az 1910-es években. Ma összesen kb. 57 millió cserkész tevékenykedik a világ 216 országában. Tevékenységüket a cserkész módszer határozza meg, céljuk pedig egy és ugyanaz: testben és lélekben ép ifjúság és felelős állampolgárok nevelése. A cserkészcsapatokat szövetségek tartják össze minden országban, ezt a feladatot hazánkban a Magyar Cserkészszövetség látja el. Jelképünk a cserkészliliom.

Mit csinál egy cserkész?

Mikor valaki cserkész lesz, egy ideig csak foglalkozásokra jár, ahol egy őrsben (azonos nemű és korú gyermekek 4-6 fős csoportja, melyet egy-két idősebb ember vezet) együtt játszanak, elméleti és gyakorlati tudást szereznek, imádkoznak és őrzik a néphagyományokat. Később fogadalmat tesznek és megkapják a nyakkendőt. Majd az ifjú cserkész elkezdheti képezni magát, ill. országos és nemzetközi programokra járhat. Így lehet az ember vízicserkész, biciklis cserkész, őrsvezető, nevelési vezető, fesztiválönkéntes, részt vehet találkozón, másnéven dzsemborin is.

Mi az a CEJ?

A CEJ a kétévente megrendezésre kerülő Közép-európai Találkozó, melyet Magyarország, Csehország, Lengyelország és Szlovákia rendez meg felváltva. Idén volt szerencsém részt venni ezen a rendezvényen augusztus 2. és 12. között Drienok – Mošovce-ban (Szlovákiában Zsolnától kb. 40 km-re). 15 nemzetből 1000 ember volt itt, ebből közel 850 fő volt résztvevő, azaz kiskorú.

A hétnapos tábort három ismerkedő hétvége és egy nyolcórás út előzte meg. Az ismerkedő hétvégeken állt össze 12+1 főből Licsi őrs. Kétszemélyes sátrakban fagyoskodtunk minden este 5-10 fokban a hegyek között, de minden reggel csodálatos kilátásra és meleg teára ébredtünk. Programjaink rendkívül változatosak voltak: túráztunk, önkénteskedtünk, kincset kerestünk, kalandparkban jártunk, és vízi programokon is részt vettünk. Esténként változatos koncerteken vettünk részt, melyeket mindig más nemzet vezetett fel a saját nép -és könnyűzenéjük segítségével.

A magyar kultúrát az International Day-en mutathattuk meg. Erős Pista-evő versenyt bonyolítottunk le, Haragos Pistát, Túró Rudit és Pick szalámit kóstoltattunk a többiekkel, akik az ostorcsattogtatást és magyar nyelvtörőket is elsajátíthattak. Ezen a napon sok szép nyakkendőt és felvarrót cserélhettünk, melyek igazi kincsek számunkra.

Az utóprogramon a Kis-Fátra lábánál fakultatív volt a részvétel. Itt már csak magyarok voltunk, nagyjából harmincan. (A magyar kontingens létszáma a találkozó első hét napja során ötven volt.) Sokat játszottunk, énekeltünk, néptáncoltunk és teljesítmény túráztunk. Életem egyik legnagyobb túrázó eredményének tartom, hogy hét társammal 25 km-t megtéve megmásztuk a Veľký Kriváň-t, ami a Kis-Fátra legmagasabb pontja. Ez számomra hatalmas kihívás és egyben élmény is volt.

Szelényi Kata Karolina (12. B)

A Kőszívű ember vasváris fiai

Lassan már megszokottá vált, hogy a Vörösmarty Színház darabjaiban felbukkannak vasváris diákok. A 2023/24-es évadban nagy sikerrel futó Kőszívű ember fiaiban három iskolatársunk is játszott. Ennek kapcsán kérdeztük Radics Lucát (11. D), Major Gábort (11. C) és Barna Leventét (12. C).

Hogyan kerültek be a darabba?

Luca: Tavaly februárban jött a telefonomra egy üzenet: „Szia! Benne akarsz lenni a Kőszívűben?” Először azt hittem vicc, de rákérdeztem Juhász Livia tanárnőnél, hogy erről tud-e valamit, és rögtön mondta, hogy mindenképpen válaszoljak igennel, mert ez rajta van a színház bérleten! Még aznap bementem a színházba, és el is kezdtük a próbákat! Nagyon gyorsan történt minden. Egy átlagos nap reggelén ébredtem fel, de este már úgy feküdtem le, hogy a színház egyik előadásában fogok szerepelni!

Levi: Én úgy kerültem be, hogy Nagy Judit - a Vasvári Diákszínpadának vezetője - mondta, hogy kellenek fiúk a Kőszívű ember fiaiba, majd egyik este felhívott, hogy „Levi, holnap reggel 10-re legyél szíves bemenni a színházba”. És így beleszóppentem a dolgok közepébe, mert akkor már lement az olvasópróba, s már a színpadon próbáltak.

Gábor: Én is hasonlóképpen szóppentem bele, azzal a különbséggel, hogy engem többször is hívtak, de én akkor éppen röplabdabíróként dolgoztam. Végül elértek, és nekem is már a következő reggel 10-kor jelenésem volt a Vörösmartyban, a nagyszínpadon.

Konkrétan milyen szerepeitek voltak?

Gábor: Voltunk zsandárok, osztrák nemesek egy bál keretein belül, bécsi és magyar forradalmárok. Én voltam hullaszállító is, illetve másfél jelentre befeküdtem hullának.

Levi: Pár mondatos szövegeink voltak, és a francia himnuszt kellett még megtanulnunk, ezt énekeltük osztrák forradalmárként felidézve, hogy a népek tavasza nem osztrák földről indult, hanem a franciáktól.

Luca: Én egy másik lánnyal voltam sokszor a színpadon, mint bécsi nemes kisasszonyok, vagy falusi lányok, esetleg betegek voltunk. Akadt még egy szerepünk együtt, amit nem tudok rendesen megfogalmazni. Leginkább a 19. századi pompom lányokhoz tudnám azt a szerepet hasonlítani, mert be kellett táncolnunk a színpadra egy szalaggal és egy ollóval, ami a Lánc-híd megnyitásához kellett! A fiúkkal bécsi keringőznünk kellett, napokon, sőt szerintem heteken keresztül gyakoroltunk, és a végén egész szép lett.

Ez a rengeteg szerep, rengeteg öltözéssel járt...

Levi: Dedikált öltöztetőink voltak, ők segítettek, mert volt, amikor 30 másodperc állt rendelkezésre, hogy osztrák nemből forradalmárrá átvetközzünk. De úgy oldottuk meg, hogy több szettet vettünk fel egymásra, és így csak levetköztünk.

Gábor: Itt megjegyezném, hogy senki se próbálja ki a következőt: gyapjúnadrágra rávenni egy ünneplő nadrágot, majd táncolni.

Luca: A nehéz az volt, hogy a ruhákat nem tudtuk kényelmesen felvenni. A szünetben a hajunkkal is bajlódni kellett. Nekünk, lányoknak egyszer volt egy borzasztóan gyors öltözésünk, és úgy futottunk vissza a színpadra, mintha az életünk múlt volna rajta. Ettől függetlenül sosem késtünk el, hála a sok segítségnek.

Ezeket a jelmezeket kifejezetten rátok szabták?

Gábor: Ezek a ruhák folyamatos használatban vannak, ránk vannak igazítva, de alapvetően új ruhát nem kaptunk, amit külön nekünk csináltattak volna.

Levi: Volt külön ruhapróbánk, amikor be kellett menni és mondani, hogy milyen szerepeink vannak, ennek megfelelően kerestek nekünk ruhát, cipőt, és mindegyikbe beleírták a nevünket. És ugyanezek az emberek öltöztettek minket az előadások alatt.

Luca: Nálunk ez bonyolultabb volt. Az első ruhapróbán behozták a szerepekhez körülbelül illő ruhákat. Nekem egy esküvői ruhát adtak, ami túl nagy volt, és szépen mondva nem volt túl tetszetős. Ezt átalakították, varrtak rá díszeket, és a végeredmény szinte nem is hasonlított az eredeti ruhához.

Személy szerint éreztetek változást az idő előrehaladtával?

Gábor: A 20 előadást egyáltalán nem éreztem megterhelőnek. Egymás utáni napokon is voltak előadásaink, de ezt én nem éreztem soknak alapvetően azért, mert statiszták voltunk.

Levi: Nekem sokkal többnek tűnik, mint 20 előadás, mert a másfél hónapos próbafolyamat miatt úgy érzem, mintha ezt nem hússzor, hanem százhuszszor játszottam volna el. Így már minden a kisujjunkban volt a végére. Az előadások között voltak különbségek, mert befolyásoló tényező a közönség reakciója, volt, amikor többet nevettek, illetve a diákelőadásokon mindig volt alapzaj. Előfordult, hogy a színészeknek volt rosszabb napjuk, vagy ők rontottak el valamit. De mindez a színház velejárója.

Luca: Én éreztem a változást, mert beleszoktunk a darabba, és úgy mentem az előadásra, mintha az valami délutáni foglalkozás lenne. De persze mindig volt bennem egy kis izgulás, mert hát a színház az színház!

Hogy tudátok a tanulást összeegyeztetni a színházzal?

Levi: Ez nekem húzós volt, hiszen 11.-ben már fakultációim voltak. Én úgy csináltam, hogy mindig elkértem az osztálytársaimtól az anyagot, és amikor volt időm a színházban, akkor tanultam. Kimerítő időszak volt ez a tavasz, de sikerült összehoznom a tanulást a színházzal.

Gábor: Én életem legrosszabb jegyeit szedtem össze abban a hónapban. Tehát nekem nem sikerült összeegyeztetnem a dolgokat.

Luca: Hát mondhatjuk, hogy sehogy. Néha próbáltam tanulgatni, de mire hazaértem, semmi energiám nem maradt. Őszintén nem tudom, hogyan sikerült mindent pótolnom. A főpróba hete volt az, amikor nem is gondoltunk az iskolára.

Milyen a légkör a színházban?

Luca: Van benne valamiféle feszültség és „színházzzag”, ami kellemes nézőként és színészként is. Nagyon kedves volt mindenki, és már olyan komfortosan járkáltam és köszöntem mindenkinek, mintha régóta ott dolgoztam volna. Hátul vasfegyelem volt, de ugyanakkor a színház varázslatos világ a ruhákkal, a gyors átöltözésekkel, a sminkkel és a fodrászatban való beszélgetésekkel együtt. Fehérváron a színház lett az egyik kedvenc helyem.

A darabhoz/történethez milyen a viszonyotok? Változott-e, miután játszottatok benne?

Levi: Én az eredeti regényt nem olvastam, de a filmet megnéztem, ami tetszett. Az is jó volt benne, hogy akkortájt azt a kort tanultam történelemből. Érdekes volt, hogy a színészek is ajánlották, hogy játsszunk történelmi darabban.

Gábor: Én még nem olvastam a regényt, de majd megteszem ezt. Amit hallottam kritikaként a darabról az az, hogy nagyon sok kiegészítő részt adtak hozzá, és nagyon sok mindent vettek el az eredeti műből. Tehát ez nem feldolgozás, hanem inkább egy átírat. Összességében nekem tetszett a történet és az, amit üzeni próbált.

Luca: Én sem olvastam a regényt, hiszen már nem kötelező olvasmány. Én a szövegkönyv segítségével ismertem meg a történetet. Ennek amúgy örülök, mert ismerem magam annyira, hogy ha olvastam volna, nem kezdtem volna neki ennek a projektnek ekkora lelkesedéssel. Valahogy izgalmasabb volt belevágni az ismeretlenbe. De egyértelműen nagyon kedves lett számomra ez a mű!

Hogyha nem statiszták lettetek volna, akkor utólag visszagondolva kinek a szerepét játszottátok volna el szívesen?

Gábor: Tüzkő Sándornak volt egy nagyon komikus jelenetsorozata, és magát a karaktert is azért építették be a darabba, hogy a hangulatot a komédia szintjére tudja emelni.

Levi: Én utólag bárkit szívesen eljátszanék, de leginkább a Kürnberger nevű bécsi forradalmárral és költővel szimpatizáltam.

Luca: Ez egy nagyon jó kérdés! Személy szerint én Plankenhorst Alfonsine szerepét érezném a legizgalmasabbnak, mivel annyi érzelem és indulat van abban a szereplőben, hogy élmény lenne eljátszani! De Mosolygó Sára tökéletes Alfonsine volt!

Mekkora utat járt be ez a darab?

Luca: Azt gondolom jó lett, akadtak híresebb magyar színészek is, akik lejöttek megnézni Fehérvárra a darabot.

Levi: Előadtuk a Nemzeti Színházban is, ami nagyon nagy megtiszteltetés volt számunkra. Érdekesség, hogy Gáborral mindketten akkor voltunk először a Nemzetiben, és egyből úgy voltunk ott, mint színészek.

Milyen volt a pesti közönség?

Gábor: Kimértebb, mint a fehérvári. Éreztük, hogy később oldódtak fel.

Luca: Nagyon kedves és megértő közönségünk volt Pesten, nagyon türelmesek voltak a régi gépezet okozta technikai problémák miatt! Ezért nem mondhatom, hogy a legjobb előadásunk volt, de az biztos, hogy emlékezni fogunk rá.

Adott-e nektek további lehetőségeket ez a szereplés?

Levi: A Vörösmartyban azt mondták, hogy lesz idén is ebben az évadban előadás, de azt még nem tudják, mikor. Reméljük, hogy nem ütközik az érettséggel. Nekem ez egy nagyon érdekes élmény volt abból a szempontból, hogy így a kulisszák mögé tudtam látni. És hasznos volt megtanulni sok ember elé kiállni és szerepelni.

Gábor: Ez volt az a szerep, ami elindította a színészi „karrieremet”. Ezek után kaptam továbbiakat a Szabad Színháznál.

Luca: Újabb szerepet nem kaptam, de szerintem mindenféle tapasztalat nagyon sokat ér egy ilyen szakmában, ezért úgy gondolom, hogy sokat számít, hogy szerepeltünk ebben a darabban! Szerintem még hasznát fogjuk venni!

Helesfai Kinga (7. A) és Nagy Petra (12. A)

Diákok alkotásai

24th of December

Underneath the mistletoe
We are just hugging like a group
Tonight
Don't miss it any time

Lighting up all the candles
Became a family with all the members
Shine bright
It has been a year now

Singing for the golden angels
Give the holy wreath in heaven
Warm love
Be the red 'n' green christmas star

Egri Csenge (9. C)

Tőke Dorottya 7. A

Reménytelen élet

Csak ülök és hallgatok,
Remélve, hogy láthatok,
Hogy majd nyugton alhatok,
S utam végén valahol
Boldogan es szabadon
Szép csendben nyugodhatok.

Én megjártam a poklot.
Az ember lelke romlott.
Nagy hévvel és kedvel rombol;
"A természete", holott
Minden mit tesz és gondol
Maga teszi konokon.

Elátkozott egy virág.
Hideg és kopár síkság
Az emberi nagyvilág.
Erőszak és dúrvaság,
Ugyan nincsen igazság
Vigaszt nyújt rózsavirág...

Mind szeretnék szeretni!
Így van olyan ezernyi
Ki tud, s képes szeretni.
De hisz könnyebb gyűlölni,

Így milliószor többnyi
Ki árt, s ezért bűnhődik.
Utoljára hallgattam
Lelkem helyett szívemre.
Utoljára szaggattam
Önmagam kis részekre.
Megedzettem magam!
Utoljára dőltem be!

Elvonultam messzire,
Ezt a szutykot elhagytam.
Nem mentem vele semmire.
Erdőben nimfák vannak,
Tavakban sellők vannak,
A holtak, még ők sem hagynak.

Gondoltam rá, feladom.
Ugyan mitől lenne jobb?
Így csak egyedül ülök,
Remélve egyszer vége.

Én eldobtam már mindent,
És akkor találkoztunk...

Remény, miért teszed mindezt?

Major Gábor (11. C)

Andon: Amerre látunk

Fénye áthatott mindent,
megcsillant a fűszálakon,
megcsillant az ablakon,
csillogott, de elment.

Mint egyetlen röpke ötlet,
elsuhant elölünk
legszebb dal, mit ember költhet,
kifakult belőlünk.

Ráborul fátyla kételyünkre,
hogy azt is eltakarja,
mélyre tör le elménkben,
és lelkünket akarja.

Lehunyom mégis szemeimet,
hetek óta nem láttalak,
keresem a tekintetet,
a város szélén vártalak.

Rajta, fejtsék meg szavát,
mind a kilenc rövid sorát,
elemezzék betűnként,
hogy megtalálják értelmét!

Olvasva a nyolcadikat
lépésekkel fentebb
elfelejtjük, mit gondoltunk,
de még az sem lett szebb.

Alattunk kiötöltek már
minden lassú tervet,
fészkét lábunk alá rakja,
követ minden elvet.

Gátjainkat nem bontjuk le,
változás az nem kell,
négy végtagunk négyfelé megy,
mert ilyen az ember.

Átgondolva harmadszor is,
mint azt belsők látja,
nem a világ hibája,
ha valaki rosszul formálja.

Kényszerünk egyből háromszor
bennünk visszakérdez:
megéri-e minden kincsért,
amit az ember megtesz?

Így egy kétség kívül makacs
gondolattá lesz ez,
S nem nyugszik, még előbb-
utóbb figyelmet nem szerez.

Célt tévesztő szemeinkben
tizedszer is fellobban,
nyissuk már ki szívünket,
és lássunk vele jobban!

Átugorja egyszerűen
négy falát az égnek,
önfejű testvéreink is
végre hazatérnek.

Darabokból egyesíti
mindazt, amit szétszórtunk,
látjuk, ahogy továbbáll
és megmutatja múltunk.

S mikor egy-egy ember
végre észbe kapna,
a világ képernyőket bámul,
annak lett a rabja...

Andvent expressz

Késő délután volt vagy inkább már kora este, mire kiértem a buszmegállóba. Az osztálykarácsony kissé elhúzódott, így korom sötétben kellett kísértálnom a buszmegállóig, ami egyébként sincsen közel az iskolához. Az utcai lámpák és a fatörzsekre, villanyoszlopokra tekert vagy az ablakokba kirakott karácsonyi égősorok fényesen világították meg a fagyos, csúszós járdát és a fenyőágakkal díszített kirakatokat. A fél fülembé dugott fülhallgatóból karácsonyi zene szólt, miközben a járdán csúszkáltam, amire ráfagyott a tegnapi havas eső. A múlt heti hóból sajnos már semmi sem maradt, pedig mindenki abban reménykedett, hogy megmarad karácsonyig. A buszmegálló, ahol a 24-es buszra várva egy befagyott tócsa tetején táncikáltam, eléggé kiesett a belvárosból. Ezekon az utcákon kevesen jártak, nem látszódott el idáig a főtéren felállított hatalmas fenyőfa csúcsa, és csak egy pékség meg egy kisbolt működött itt. A buszmegállóban sem állt senki rajtam kívül, és az úton is csak néhány autó ment el. Ezért aztán rögtön felkaptam a fejem a fagyott pocsolya bámulásából, amikor a csendbe egy hangosbemondó hangja hasított bele.

- Itt jön a 24-es busz karácsonyi járata – hallottam, és elnevettem magam, ahogy megpillantottam a hatalmas piros pompom orral és kartonpapír agancsokkal felszerelt sárga járművet, melynek visszapillantó tükréről egy-egy csengő lógott, amik a zötyögés miatt folyamatosan csilingeltek. Felmutattam a sofőrnek a bérletemet, aki piros-zöld manósapkát viselt ezernyi csengettyűvel. Igyekeztem nem nevetni rajta. A buszon nem utaztak sokan, csupán hét-nyolc ember ült ott karácsonyi fejdísszel a fején. Én is előkotortam a táskámból az iskolai karácsonyra vitt szarvasagancsos hajpántomat. Feltettem a fejemre, és elindultam a busz hátulja felé.

Annyira lefoglalt a buszban lévő díszek nézegetése, hogy nem is figyeltem a mellettünk elsuhanó tájat, így nem vettem észre, hogy a busz nem a megszokott útvonalon halad, hanem kimegy a városból. Arra lettem figyelmes, hogy a jármű zötyögni kezdett alattam. Kinéztem az ablakon, de szinte semmit sem láttam a bent világító lámpák miatt. Legnagyobb meglepetésemre bokrok mellett haladtunk el, majd kiértünk egy szántóföldre. A busz majd' szétesett, úgy pattogott a gazos réten, aztán egyszer csak megszűnt a zötyögés, és a modern jármű megszólalt:

- A következő megálló SPANYOLORSZÁG.

Hirtelen megdermedtem. Micsoda?? Te jó ég, rossz buszra szálltam?! Tehetetlenül néztem körül, aztán megakadt a szemem az ablakon, ahol egy FELHŐ(!) suhant el mellettünk. Nem hittem a szememnek. Kétségbeesve hajoltam oda az előttem ülő lányhoz, hogy megkérdezzem, mi folyik itt.

- Fogalmam sincs – rázta a fejét kétségbeesetten.

- Elnézést - kiáltott a lány -, mi ez az egész?

- Ez? – nézett hátra a sofőr a csengettyűi alól – ez egy karácsonyi utazás az Advent Kft. jóvoltából, és ti is a szerencsés kiválasztottak közé tartoztok.

Alig pár perc múlva a busz újra megszólalt.

– Spanyolország – mondta a női hang. Majd hatalmas robaj és rázkódás kíséretében egy pláza előtti parkolóban landoltunk. Az utazócsapat kiszállt a buszból, és kettes sorba rendeződött szépen, kötelességtudóan. A sor végén, a lány mellett álldogálva körbenéztem. A körülöttem lévő épületek karácsonyi fényekben pompáztak, mindenfelé kabátos emberek siettek. Elindultunk a pláza felé, és beléptünk a világító díszekkel felszerelt ajtón. Alig haladtunk pár métert, máris egy alacsony kerítésbe botlottunk, ami karácsonyfa helyett egy finoman szólva is igen érdekes figurát vett körbe, ami olyan magas volt, hogy a feje a második emeletig felért.

- Te is látod, amit én? – kérdeztem a mellettem báméskodó lánytól.

- Arra a nagy barna kupacra gondolsz a figura alatt? – kérdezett vissza elkerekedő szemekkel.

- Még a gatyája is le van tolva. Fúj!!! – grimaszoltam.

- Most komolyan egy ilyen állítanak egy pláza közepére? – nevette el magát úti társam, és hamarosan már én is vele nevettem. - Ez egyszerűen undorító.

- Ezek a Caganer figurák. Azért vannak ott még a betlehemekben is, hogy szerencsét és jólétet hozzanak a következő évre - lépett mellénk a sofőr.

- Fúj, még a betlehemi istállóba is ilyen raknak? – méltatlankodott a mellettem lépkedő lány.

A csapat továbbhaladt a plázában. A kirakatok színes díszekben pompáztak, mindenhol nagy karácsonyi akciókat hirdettek. A játékboltok előtt kisgyerekek kérlelték a szüleiket, hogy ezt vagy azt vegyék meg nekik.

Mindenütt karácsonyi mintás ruhákat, tárgyakat kínáltak, a mozi lépcsője fölött pedig karácsonyi filmeket reklámoztak. A pláza másik végében lévő bejáraton léptünk ki. A sétálóutcán hosszú bódésor kígyózott, mindenféle szebbnél szebb és díszesebbnél díszesebb égősorok pompáztak, az első bódé mellett pedig egy hatalmas, 'FELIZ NAVIDAD' feliratú tábla foglalt helyet. A sorunk elindult végig a bódék között, én pedig nem győztem nézelődni. Gyönyörű kacskaringós ezüst és arany égősorok lógtak az árusok házikói felett, az épületeken valóságos világító háló díszelgett. A járda olyan volt, mintha egy világító alagútban sétálnánk. Az ételes standok roskadoztak a halaktól, rákaktól, a jellegzetes spanyol tapasoktól, különböző cukormáz, vagy éppen lekváros fánkoktól. Az áruk között felfedeztem pár fatuskót is, amiknek arca és elől két lába volt. Ezt érdekesnek találtam, ezért az idegenvezetőnkhez fordulva megtudakoltam, hogy ezek mire valók.

- Nos, ezeknek nagyon fontos szerepük van itt karácsonykor. A nevük „Caga Tio”. A gyerekek egész advent ideje alatt gondozzák, „etetik” keksszel, mandarinnal, tejet adna neki, egy lepedővel betakarítják, karácsony napján pedig énekelve bottal verik, mire a fatuskó nos... édességet, apró játékokat pottyant nekik a lepedő alá.

- Akkor a gyerekek csak édességet és apróságokat kapnak karácsonykor? – kíváncsiskodtam tovább.

- Nem, náluk az ajándékozás vízkeresztkor van. Kiteszi mindenki a csizmáját, az ajándék pedig mellé érkezik, amit a három napkeleti bölcs hoz el nekik. Aki rossz gyerek volt, az nem kap mást csak szemet. Ezen a napon egy ajándékokkal töltött tortát is felvágunk ebéd után. No, de most már indulnunk kell tovább! – utasította a csapatot az idegenvezető.

A járműre felszállva mindenki újra elfoglalta a helyét a busz pedig a sötétben végigszárguldott a kiürült parkolón, és máris a levegőben voltunk. Végre indulhattunk haza. Vagyis csak ezt hittem, mivel a következő pillanatban megszólalt a női hang a hangszóróból:

- A következő megálló NORVÉGIA.

Erre a bejelentésre mozgolódás, halk beszélgetés, moraj vette kezdetét. Mindenki meglepődött azon, hogy még egy országba elutazunk. Izgatottan fészkelődtem az ülésen, és tehetetlenül kibámultam az ablakon. A buszunk nem hazudtolta meg önmagát, hihetetlen gyorsan érkeztünk meg Skandinávia fölé.

A buszból kiszállva csodálatos táj tárult a szemünk elé. Egy kanyargós utca elején álltunk, az út mentén pedig színes sorházak magasodtak. Néhány fenyőfa és kopasz ág elérte a villanyoszlopokat, amiknek lesütő fényük sárgásan világította meg a hóesést. A színes házakra és fenyőfákra tekert égősorok fényében látszott a vastag hóréteg a házak tetején a kerítéseken, a padokon, a nagyobbnál nagyobb hóemberek sapkáján, a fákon, de még az úton is. Varázslatos volt. Ahogyan a csendes hófödte utcát elbambulva figyeltem, egy hang ütötte meg a fülemet.

- Nem szeretnék zavarni, de én rád várok itt, és még mindig nem vettél észre.

Riadtan kaptam oldalra a fejemet, és megpillantottam a fenyőfa ágán üldögélő szerzetet. Pici volt, a tenyeremben is elfért volna, hegyes füle, ősz szakáll, piros ruhája és sapkája volt. Úgy nézett ki, mint a Mikulás, csak piciben. Vagy inkább olyan volt, mint egy öreg kobold.

- Nisse vagyok, a manó. Én hordom ki az ajándékokat szenteste. Különben nyugodtan tegeződhetünk.

- Öö.. Szia Nisse! – ráztam meg két ujjal az apró kezét, bár így is majdnem feldöntöttem szegényt.

- Ez a fickó pedig nagyon pocsek idegenvezető – bökött a manósapkás buszsofőrré – Halálra unnád magad, ezért én minden évben kiválasztok valakit, akinek megmutatom az igazi norvég karácsonyt – magyarázta. A kis manó utasításait követve lépkedtem a hófödte, keskeny, falusi utcán, mígnem egy zöld pinceajtóhoz értünk.

- Időt fogunk utazni. – közölte velem, miközben leszánkázott a karomon, és átugrott a kilincsré. - Ne ijedj meg, csak néhány nappal megyünk előre. Na, nyomás! – lendült le a kilincsről, és a végében megkapaszkodva belökte az ajtót. Odabent sötét volt, csak egy égősorral körbetekert liftre emlékeztető kabin állt a közepén. Oda kellett belépnem. Nisse a tenyeremen állva nyomkodta az oldalán lévő gombokat.

A szerkezet hangos kattogás kíséretében folyamatosan rázkódva zötytyent párat, aztán kinyílt az ajtaja, és kiléptünk. Ott álltam a norvég faluban karácsonykor. Az ablakokon kivilágított a karácsonyfák sziluettje, de embereket nem láttam odabent. Éppen akkor tódultak ki a családok a templom

ajtaján. A gyerekek szánkón vonszolták egymást, mindenki izgatottan sietett hazafelé, várták az ajándékozást. Mi, Nissével az egyik ház ablaka alá somfordáltunk, hogy benézhessek egy családhoz.

Odabent gyönyörű karácsonyfa állt, az asztal roskadozott a finomabbnál finomabb falatoktól.

- Hú, mennyi kaja! – ámultam.

- Bizony, sok hagyományos karácsonyi ételünk van. – ugrott fel az ablakpárkányra Nisse. – Nézd csak ott azt a húst savanyúkáposztával és krumplival! Az sült sertésborda. Ott pedig, a porcelántálban lutefisk, vagyis szárított hal. Ez nem a kedvencem, de a köret nem rossz. Krumpli, borsó és szalonna, nagyon finom szalonna... – ábrándozott a kis manó.

- De – folytatta – a kedvencemet most sajnos nem láthatod az asztalon, pedig elhitheted nekem, az igazán remek fogás. Pinnekiøtt-nak hívják. Szárított és sózótt bárányborda, amit rutabaga pürével tálalnak. Ha ettél már finomat életedben, ez még annál is jobb.

- Milyen püré? – néztem rá értetlenül.

- Karórépa- fordította le nekem. Eközben a család végzett a főétellel, és előhozták a desszertet. Gyönyörű díszes mézeskalácsok voltak tálcára pakolva, egy tányéron pedig valami csicsás halom magasodott.

- Hú, az a torony meg micsoda?

- Az egy különös nemzeti édesség. Látod, hogy mini norvég zászlók vannak beleállítva? A neve kransekake. Mandulás karikákból áll, és édes cukormázzal van nyakon öntve. Pont olyan finom, mint amilyennek kinéz – simogatta a hasát Nisse. – Na de menjünk most már innen, csorog a nyálam. Nézzünk be máshova is! – ült le a tenyeremben.

A következő házat az udvar felől közelítettük meg. A jégvirágos ablak alatt állva lestem be a nappaliba. A két felsős korú fiúból, szüleikből és nagyszüleikből álló család éppen akkor állt fel az ünnepi asztaltól. Körbeállták a vékony, magas karácsonyfát és egymás kezét megfogva énekelve lépkedni kezdtek. Miközben táncoltak a fa körül, én körbenéztem a karácsonyi díszekkel és fényekkel dekorált szobában. Ahogy báméskodtam, a kályha mellett a falon felfedeztem egy csöppnyi faajtót, mellette pici műfenyőfákat, előtte pinduri lábtörlőt.

- Az meg ott mi? – böktém a parányi bejárat irányába.

- Ó, az nekem van – magyarázta Nisse. – Azon keresztül viszem be a házba az ajándékokat. Mindenkinél van ilyen. Most már viszont gyere, mert idő van, ideje visszaindulnunk - mászott be újra a zsebembe.

A jelenbe visszaérve a csapat már a buszban ülve várt rám. A kis manó kimászott a zsebemből és egy ágra lépett át.

- Köszönöm, hogy megmutattad a norvég szokásokat. – néztem rá hálásan. – Boldog karácsonyt, Nisse! – köszöntem el.

- Neked is! – integetett utánam – God jul!

A helyemen ülve figyeltem a havas tájat, miközben a busz újra felszállt.

- A következő megálló, ROMÁNIA. – szólt a már ismerőssé vált hang,

Ezúttal egy belvárosi téren landoltunk. Itt is akadt némi hó, de közel sem annyi, mint Norvégiában. A házak fölé függesztett fények csillogva világítottak, minden ugyanolyan volt, mint egy átlagos karácsonyi főutcán egy dolgot kivéve, az emberek nem járkáltak, hanem a házak előtt álldogáltak. Hangos dob és éneklő hangok ütötték meg a fülünket. Egy hatalmas csapat táncoló maskarás vonult az utcán, az emberek pedig vagy kamerázták őket, vagy beálltak közéjük táncolni.

- Most a karácsony és újév közötti népszokást fogjátok látni, a medvetáncot – közölte a sofőr, majd elővette a zsebéből a telefonját, hogy lefotózza a díszes menetet. A színes pomponokkal díszített szőrös medveruhát viselő férfiak odaértek hozzánk, és arra buzdítottak minket, hogy álljunk be közéjük. Először ellenkeztem, de mikor egy medvefejes álarcba és karmos kesztyűbe bújt figura koppantott egyet előttem a hatalmas kampósbotjával, úgy döntöttem, jobb lesz, ha táncolok velük. Beállva a tömegbe próbáltam utánozni az előttem haladó maskarás lépéseit, de nem nagyon sikerült.

- Ha akarod, megtaníthatjuk a táncot – ajánlotta fel egy testvérpár. A segítőkész fiatalok addig magyarázták, mutogatták a helyes lépéseket, amíg már nem kellett a karomnál fogva rángatniuk, mert már magamtól is ment. Nagyon élveztem a közös táncolást és éneklést. Ezért sajnáltam, amikor a buszsofőr összegyűjtötte a csapatot, és visszaterelt minket a buszba.

A hangosbemondóból megint felhangzott a női hang, immár utoljára:

- A következő megálló Magyarország, Palánta utca. Végállomás következik.

A busz felszállt, én pedig fáradtan, de teli élményekkel dőltem hátra az ülésben. Ez az utazás cseppet sem volt hétköznapi. Láttam egészen fura kis és nagy szobrokat Spanyolországban, időt utaztam, megismertem a norvég karácsonyt egy kis manó társaságában, majd bukovinai és moldvai medvetáncot jártam Romániában. Mindezt egy repülő busszal utazva tettem. Azt hiszem, lesz mit mesélnem otthon, csak kár, hogy senki sem fogja elhinni.

Horváth Csenge (9. D)

Kurucz Regina 7. A

Mozi

Mindenki szeret moziba járni. A legtöbb ember már volt is. Van, aki hagyományként tekint rá, és minden karácsonykor elmegy egy filmre. Más a barátaival vagy a családjával megnéz egy jó romantikus filmet, animációt.

Vannak, akik a film közben normálisan viselkednek, de ők most nem érdekesek. Rájuk senki sem figyel fel, és nem jegyzi meg a film után, hogy „*Tudod, volt az a férfi, aki normálisan ült és csendben volt...*”. Én mindig azokat jegyzem meg, akik kitűntek a tömegből valamivel. Például a „karfa elfoglalók”. Na, melléjük aztán senki sem szeret leülni. Hiszen ki akarná, hogy a mellette ülő az egész karfát elfoglalja. Ezek az emberek vagy azt hiszik, magán moziba mentek, vagy hogy minimum egy VIP helyen ülnek, ahol nincs mellettük senki, és úgy terpeszkednek ahogy akarnak.

De nem csak ők zavarják a mozi népét. Ott vannak azok, akik egyszer már látták a filmet és megint eljöttek. Persze nem azzal van a gond, hogy másodjára vagy akár harmadjára látják. Hanem hogy ilyenkor általában nem egyedül jönnek, és úgy érzik a velük érkezettnek muszáj végignarrálniuk az egészet. Ilyenkor már jó előre tudod, hogy a főszereplő úgyis meghal a végén, vagy hogy az a kocsi fel fog robbanni. Így persze nincs értelme megnézni a filmet, gondolja az a sok „szerencsétlen áldozat”, akik egy terembe kerülnek ezekkel az emberekkel.

És akkor ott vannak azok, akik végig nevetik/vihogják az egészet. Azon is nevetnek, ami egy kicsit sem vicces, és a legrosszabb időpontban kapnak nevetőgörcsöt. Igen, arra gondolok, amikor például a nyomozó rájön végre a bűnös kilétére, és te pont nem hallasz tőlük semmit.

Azonban mások miatt is lemaradhatsz a fináléről. Ott vannak azok, akiknek pont ilyenkor kell kimenniük mosdóba. Persze Murphy azt is elintézte, hogy a sor közepén üljenek, és mindenki előtt kelljen elsasszézniuk, te pedig nem látod a főszereplők csókját. Ez igen dühítő tud lenni.

Azokról se feledkezzünk meg, akik annyi étellel jellenek meg, hogy egész Afrikának elég lenne egy évre. És ezt az ételmennyiséget meg is eszik... Jobb esetben halkán, rosszabb esetben viszont csámcsognak meg szürcsölnek. Mert persze nem elég a három hordónyi popcorn és a tíz doboz nachos, mindenképp kell mellé öt liter üdítő. Te meg hallgathatod, ahogy rágnak meg lenyelik. És amikor már azt hinnéd, elfogyott az összes kajájuk és az összes üdítőjük, akkor valahonnan előszednek még egy keveset.

De nem csak ők zavarhatnak bele egy kellemes programba. Valakiknek úgysem tetszik majd a film, és a sötétben el is alszanak. Néha még horkolnak is. Vagy ami még ennél is rosszabb, ráhajlik a fejük a mellettük ülőkre. Úgy gondolom, ha nem érdekel egy film, akkor ne gyere moziba, mert aludni otthon is tudsz.

És még mindig van, aki idegesíti az embert. Minden valamire való huligán egyszer elköveti azt a „csínyt”, hogy elmegy a moziba vandálkodni. Ők az egyik legrosszabb kategória, ilyenkor sok mindennel egyszerre zavarják a mozi népét. Popcornot dobálnak, nevetnek ezen, beszélnek, csámcsognak vagy akár mindezt egyszerre. Szerencsére őket sokszor kipenderíti a személyzet, de még így sem olyan kellemes velük a találkozás.

Végül, de nem utolsó sorban beszéljünk a gyerekekről! Anyuka, apuka telefonozik, miközben a gyerek folyamatosan beszél hozzájuk. Például: „Anya, ki az az ember a képen?” vagy „Apa, akkor most ki is az a Bendegúz?” és ehhez hasonlók. Ha nem szólsz, akkor végig ezt kell hallgatnod, ha szólsz, akkor a szülő rákezd, hogy „Mit szól a bele a gyereknevelésbe? Milyen bunkó!”. Nos, igen, ez egy nehéz eset.

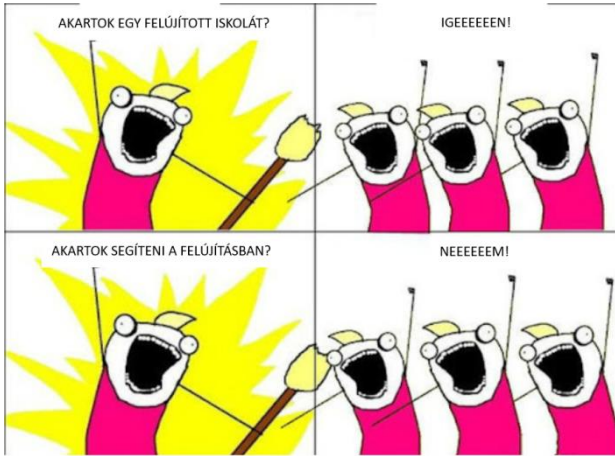
Persze ettől még lehet élvezni a mozit, és nem szeretnék lebeszélni senkit arról, hogy elmenjen egy jó filmre. Aki moziba megy, készüljön, mert lesz mit mesélnie a barátoknak vandálokról, csevegőkről, vihogókról, szundikálókról, poényilkosokról és eddig nem említett társaikról.

Kertész Zsófia (7. A)

Puklics Brigitta 7. B

Mémek a 9. A osztálytól költözésről, mindennapokról

Ahogy Müllet tanár úr látja az öltözőt:

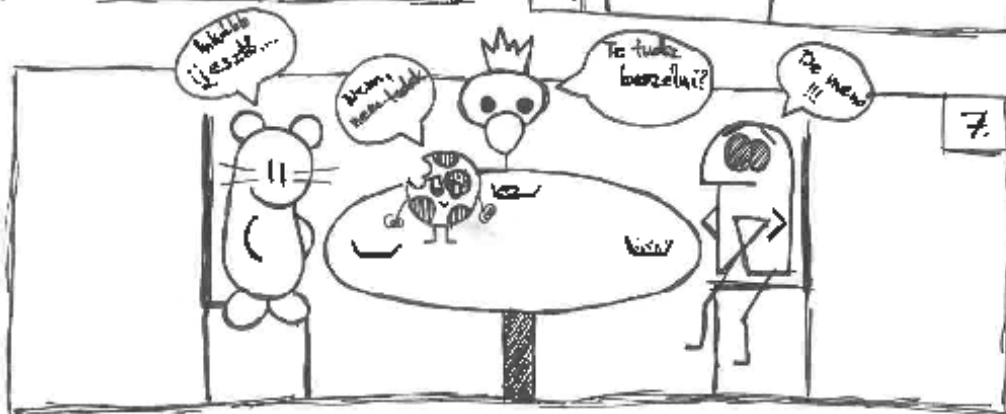
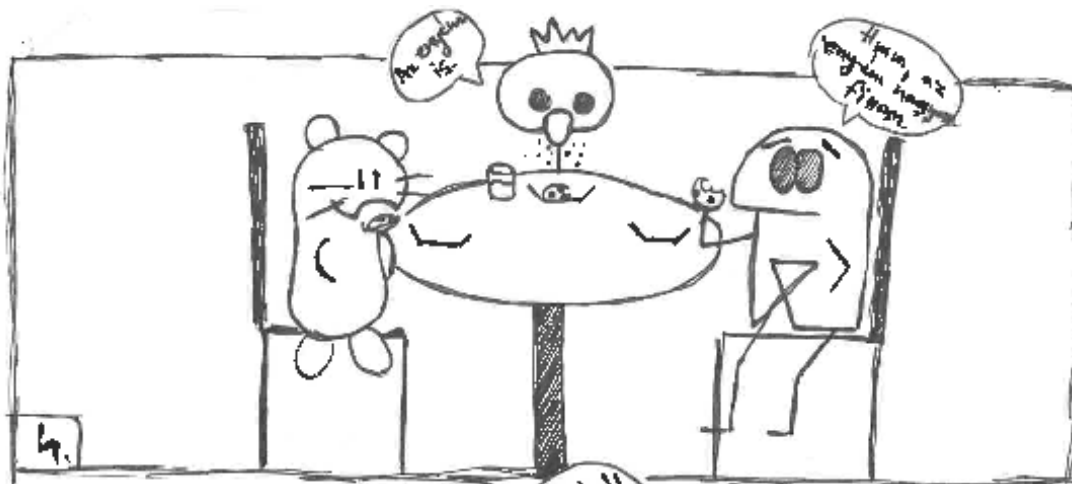
Ahogy mi látjuk az öltözőt:

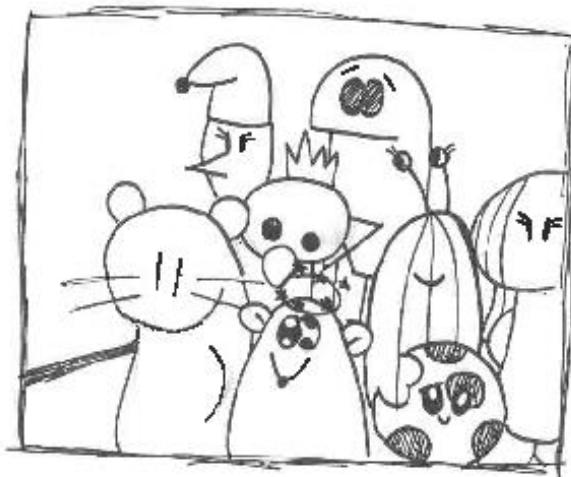
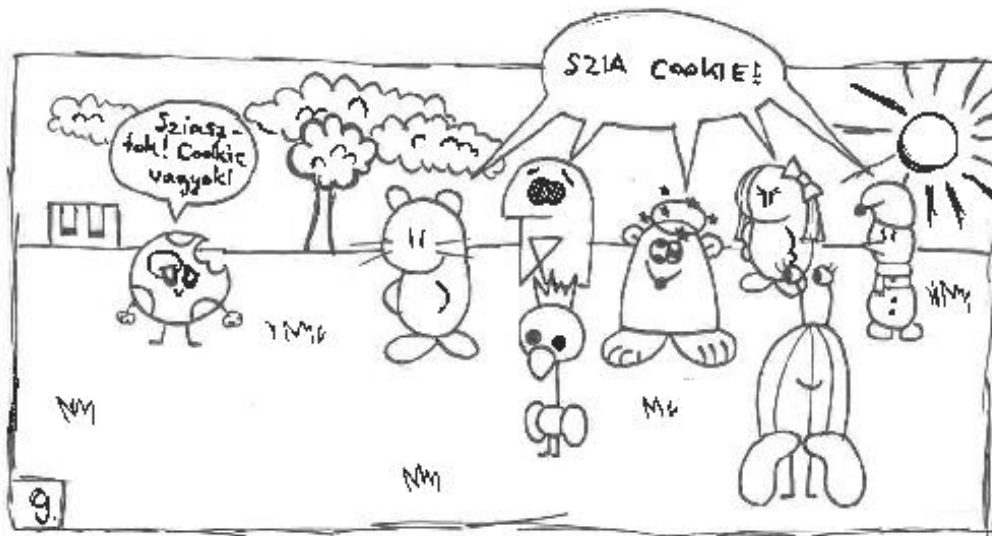

KÉPREGÉNY

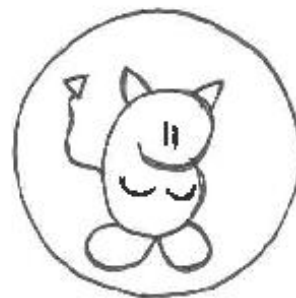
MOSOLYGŐSFEJÁLLATKA ÉS A SÜTI

INSTAGRAM

@_mosolygosfejallatka_

THE END

Készítette: Horváth Hanga és Tőke Dorottya (7. A)

Mészáros Kamilla 10. D

VERSENYEREDMÉNYEK

A 2023-2024. tanév végének eredményei

Tanulmányi eredmények

A **Középiskolai Kémiai Lapok angol fordítási versenyében** Vámi Ármin (10. A) **országos 1.** helyezést ért el.

Felkészítő tanár: Párkányi Virág és Szabó Endre

A **Tiniagy angol tanulmányi versenyen országos 1.** helyezést ért el Vámi Ármin (10. A)

Felkészítő tanár: Párkányi Virág

A **Gábor Dénes Középiskolai Ösztöndíj pályázaton** országos **6.** helyezést ért el

El Badaoui Nimród (11. B)

Felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

Az **Óbudai Egyetem Középiskolai Tudományos Diákköri Konferencián 1.** helyezést ért el

El Badaoui Nimród (11. B)

Dolgozatát Országos Tudományos Diákköri Konferenciára terjesztették fel.

Felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

A Magyar Kémikusok Egyesülete, Kémiatanári Szakosztálya, "**Keresd a kémiát!**"

versenyében Vámi Ármin (10. A) **országos 2.** helyezést ért el.

Curie Kémia Emlékverseny Országos Döntőjében Botos Bence (12. A) **19.** helyezett lett.

Irinyi Kémiaverseny Országos Döntőjében Holló-Szabó Roland (9. C) **20.** helyezett lett.

Felkészítő tanár: Szabó Endre

A **Megyei Kenguru Matematikaversenyen** **3.** helyezést ért el Alonso-Ibarra Emilio (9. A) és Fekete Csaba (10. A)

Felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda és Rokonyay Petra

„**Magyarország tehetsége-2023**” címet nyert Demeter-Csoma Dalma (12. A)

a 2022/2023 tanévben nyújtott magasszintű tanulmányi és kimagasló sporteredményéért

A **Regionális Diákszínjátzó Találkozó**n a Vasvári Színpad Nulladik óra című előadása bronz minősítést kapott.

Majoros Levente (12. D) különdíjat kapott rendezésért és a legjobb férfi alakításért.

Schneider-Zay Ákos (9. A) a legjobb mellékszereplő díját kapta.

Sporteredmények

Palik Írisz (8. B) ismét megkapta **Magyarország jó tanulója, jó sportolója** címet, a 2023/2024-es tanévben elért kimagasló tanulmányi- és sportteljesítményéért.

Atlétika Diákolimpia Egyéni és Váltófutó Pályabajnokság Országos Döntő

V. korcsoport fiú	200m síkfutás	4. Tatai Bulcsú Bendegúz (10. C)
	110m gátfutás	3. Ferencz Barnabás (11. A)
V. korcsoport lány	1500m síkfutás	3. Pusztai Nóra Regina (9. A)
	3000m síkfutás	5. Pusztai Nóra Regina (9. A)
VI. korcsoport lány	800m síkfutás	6. Nyakas Veronika (12. B)

A 2024-2025. tanév I. félévének eredményei

Tanulmányi eredmények

Az Óbudai Egyetem **Kutatók Éjszakája Középiskolai Kémia Verseny** döntőjébe jutott iskolánk 11. B osztályos csapata.

Csapattagok: Gera Máté, Gyenes Fanni, Tassy Kata

Felkészítő tanár: Szabó Endre

A **21 Nő az egészségügyért mentorprogram** keretében Gera Máté (11. B) mutatta be elvégzett munkáját a Magyar Tudományos Akadémián Rhizobium szimbiózis címmel.

A pillangósok gyökérgümőjében termelődő sejtosztódást szabályozó fehérjék daganatos betegségek gyógyításában való lehetőségét vizsgálta.

Mentora: Dr. Kondorosi Éva akadémikus

Tanára: Szabó Endre

A várpalotai **Trianon Múzeum** szabadulósobájának felavatása alkalmából rendezett meghívásos vetélkedőn **3.** helyezett lett a Vasvári 12. évfolyamos tanulókból álló csapata

Csapattagok: Jergler Janka (12. A), Kigyóssy Evelin (12. B), Barna Levente (12. C),
Ellenbruck Zsófia (12. D)

Felkészítő tanár: Bartos Péter

A Megyei Bolyai Matematika Csapatversenyen

7. osztályos kategóriában **3.** helyezett, ezzel országos döntős a 7. A osztály csapata

Csapattagok: Horváth Hanga, Gayor Léna Milana, Kurucz Regina Mira, Tőke Dorottya.

5. helyezett szintén a 7. A osztály csapata

Csapattagok: Harkányi Bálint, Láng Lilla, Suba Dóra, Széll Csilla

Felkészítő tanár: Horváth József

8. osztályos kategóriában **3.** helyezett, ezzel országos döntős a 8. A osztály csapata

Csapattagok: Gombaszögi Barnabás, Ocskó Barnabás, Pálffy Bence, Szabó Eszter.

Felkészítő tanár: Csordásné Marton Melinda

A Megyei Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen

7. osztályos kategóriában **3.** helyezett lett, ezzel országos döntős a 7. A csapata

Csapattagok: Bleján Virág Enikő, Láng Lilla, Suba Dóra, Széll Csilla

4. helyezett a 7. A csapata

Csapattagok: Horváth Hanga, Helesfai Kinga, Kertész Zsófia, Tőke Dorottya

5. helyezett a 7. A csapata

Csapattagok: Képli Panni, Bajza Panna Sára, Sisa Bianka Lívია, Szatmári Panna

Felkészítő tanár: Juhász Lívია

8. osztályos kategóriában **6.** helyezett lett a 8. B csapata

Csapattagok: Kovács Barka, Mong Zsófia, Szárnyas Zoé, Szilva Jázmin

Felkészítő tanár: Elekes Péterné

A Kodolányi Természettudományi Műveltségi Versenyen 2. helyezett lett iskolánk

Manysik és hantik csapata.

Csapattagok: Csapó Zsóka (10. B), Fekete Csaba (11. A), Gera Máté (11.B),

Gyenes Fanni (11. B)

Felkészítő tanárok: Horváth József, Szabó Endre

A IX. Estöri-Kreatív Történelmi Verseny középöntőjébe jutott iskolánk csapata

Csapattagok: Say Júlia (10. D), Hajostek Hanna (10. D) és Dominik Máté (11. B)

Felkészítő tanár: Kohutné Simon Erika

A HVG TOP 100-as középiskolai rangsorában a Székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium megőrizte a **46.** helyét.

Egyéb események

Koszorúzással és ünnepi előadással tisztelgett Székesfehérvár az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseinek emléke előtt.

A Városház téren a **Szabad Színház Vasvári csoportja mutatta be Urbán Péter Az utolsó őrség című drámáját, Nagy Judit rendezésében.**

Vasváris szereplők: *Barna Levente (12. C), Csutorás Emma (12. A), Kovács Réka (11. D), Schneider Zoé (11. D), Major Gábor (11. C), Haag Blanka Lilla (11. B), Péter Ákos (10. A), Schneider-Zay Ákos (10. A), Szoboszlai Ambrus (10. B), Szabó-Takács Zétény (9. A), Tőke Dorottya (7. A), Kurucz Regina (7. A), Müller Viktória (7. A)*

Sporteredmények

Megyei Asztalitenisz Diákolimpia

IV. korcsoport lány Zimmermann Kata (8. A) **1. helyezett**

Atlétika Ügyességi és Váltófutó Csapatbajnokság

Megyei Diákolimpia

V-VI. korcsoport fiú Távolugrás **1. hely**

Csapattagok: Fliszár Levente (11. C), Horváth Dominik (11. C), Kovács Endre (12. B),

Tatai Bulcsú (11. C), Tölgyesi Zénó (10. D)

A csapat az **Országos Döntőben 2. helyezést** ért el.

Városi Floorball Diákolimpia

IV. korcsoport fiú **1. hely**

Csapattagok: Almási Gábor (9. A), Hartdégen Ádám (8. B), Horváth Oszkár (8. A),
Kiss Zalán (7. B), Kiss Zétény (7. A), Mahler Hunor (8. A),
Major Balázs (7. B), Sente Barnabás (8. A)

Megyei Floorball Diákolimpián 1. helyezett lett a fenti csapat.

Floorball Diákolimpia Országos Elődöntő

V. korcsoport fiú **4. hely**

Csapattagok: Bagonya Botond (10. B), Fűrész Bálint (9. B), Lics Gergő (10. A),
Nyitrai Benedek (9. A), Patkós Marcell (10. D), Szente Szabolcs (10. A)

Városi Futsal Diákolimpia

IV. korcsoport fiú **3. hely**

Csapattagok: Bódás Márton Tamás (8. B), Ferencz Domonkos (9. B), Gordos Áron (7. B),
Horváth Milán (8. A), Horváth Péter (8. A), Kővári Tamás (8. B),
Pap Balázs György (7. B), Somlyó Dominik (7. B),
Szabó-Bakos Márton (7. A),

Megyei Futsal Diákolimpia

V-VI. korcsoport fiú **3. hely**

Csapattagok: Borbély Balázs (11. A), Kéner Ádám (9. D), Kiss Bertalan Zebulon (12. C),
Németh Krisztián Brendon (9. A), Radvánszki Benjámín (11. B),
Szabó-Bakos György Áron (11. C), Tarkó Zétény (11. A),
Tóth Gergő Dániel (10. A), Végh Barnabás (9. A)

Megyei Kosárlabda Diákolimpia

V-VI. korcsoport fiú **1. hely**

Csapattagok: Borbély Gergő (11. C), Budai Bence (11. C), Denk Norbert (12. A),
Gajárszky-Tóth Zsombor (9. D), Gyurákovics Ákos (9. B),
Horváth Benjamin (12. D), Hüll Marcell (12. C), Jecs Merse (11. A),
Kocsis Csanád (12. D), Sándor Döme (11. C), Szecső Roland (9. C)

V-VI. korcsoport lány **2. hely**

Csapattagok: Adorján Amira (9. C), Bartha Bettina (10. D), Egyedi Viktória (11. C),
Fülöp Eliza (10. C), Grubits Natália (10. A), Gugolya Nóra (11. C),
Kiss Kitti (9. A), László Dorina (10. D), Schmied Sophie (10. B),
Trombitás Flóra (11. C), Trombitás Lili (12. D), Zeller Adrienn (11. A)

A fiú csapat az **Országos Elődöntőn** 4. helyezett lett.

Megyei B33 Kosárlabda

IV korcsoport lány **3. hely**

Csapattagok: Németh Csenge (8. B), Gelányi Gréta (8. B), Széll Csilla (7. A),
Palotás Villő Panna (7. A)

V-VI. korcsoport lány **2. hely**

Csapattagok: Gugolya Nóra (11. C), Schmier Sophie (10. B), Zeller Adrienn (11. A)

Megyei Kézilabda Diákolimpia

V-VI. korcsoport lány **3. hely**

Csapattagok: Fejes Luca Ágnes (9. D), Fischl Emma (11. C), Lévai Laura Luca (9. A),
Molnár Maja (9. A), Pajor Petra (10. C), Patai Melitta (12. D),
Pintér Virág (9. D), Siklodi Brigitta (10. B), Szigeth Réka Szilvia (10. D),
Trombitás Flóra (11. C), Trombitás Lili (12.), Vasvári Fanni Kitti (9.)

Megyei Röplabda Diákolimpia

V-VI. korcsoport lány **2. hely**

Csapattagok: Budai Nóra (12. D)

ErdélyCsenge (12. A), Király Hanga (12. B),
Király-Incze Fruzsina (10. B), Kovács Barka (8. B),
Kovács Kamilla (11. A),

Pallagi Lilla (11. A), Rézman Emília (9. B),

Tizer Vivien (10. B), Varga Gréta (9. D)

Városi Úszás Diákolimpia

IV. korcsoport lány

100m gyors Szabó Blanka (8. A) **1. hely**

100m hát Szabó Blanka (8. A) **1. hely**

A diákolimpiákra a diákokat felkészítették és elkísérték:

Helesfai Marcell, Kiffer Zoltán, Kovács Tímea, Majorné Szloboda Mária, Müller Csaba

Akrobatikus rock and roll sportágban szép sikereket értek el iskolánk tanulói.

A Party Team csapat tagjaként Bekó Panna (11. B) a Világkupán és a Világbajnokságon **2.** helyezett lett.

A Popcorn csapat tagjaként Füst Alíz (11. B) és Gyenei Eszter (12. D)

a Magyar Bajnokságon **1.** helyezett,

a Sugar and spices csapat tagjaként Demeter-Csoma Dalma (12. A) **5.** helyezett lett.

Országos FitKid Bajnokság

II.osztály "A" egyéni Édes Auguszta (12. B) **4.** hely

I.osztály egyéni Farkas Zselyke Emőke (11. A) **4.** hely

V. FitKid European Open Cup

II. Class "A" individual Édes Auguszta (12. B) **8.** hely

XX. FitKid European Championships

I.Class individual Farkas Zselyke Emőke (11. A) **4.** hely

Acro Free Dance III. European Open Cup

Big Group tagjaként Farkas Zselyke Emőke (11. A) **1. hely**

A **III. WFC Magyar Kupán** Junior kategóriában **1.** helyezést ért el Lakatos Dániel (10. C)

A **Junior Légtorna Világbajnokságon** a mixed karika duó tagjaként **világbajnok**

Herke Luca (9. C)

Fejér Vármegye **Jó tanuló-jó sportolója** díjat nyert Farkas Zselyke Emőke (11. A) és

Nyitrai Benedek (9. A)

Fejér Vármegyei Középiskolák Körzet **testnevelője** díjat nyert Kovács Tímea tanárnő.

Boldog
Karácsonyt

Kuri Eszter (9. C)

2023-2024 év végi statisztika

Osztály	létszám	kitűnő	jeles	jó	közepes	elég- séges	bukott	osztá- lyozat- lan	tanul- mányi átlag	Egy főre jutó hiányzás		Tanulmányi rangsor			Hiányzási rangsor					
										igazolt	igazo- latlan				igazolt			igazolatlan		
7.A	36	7	15	14		—	—	—	4,75	67,40	0,00	1.	7.A	4,75	1.	11.A	4483,00	1.	12.D	43,00
7.B	35	4	11	18	2	—	—	—	4,54	47,00	0,00	2.	12.B	4,67	2.	10.D	3548,00	2.	12.B	19,00
8.A	36	6	6	23	1	—	—	—	4,59	69,61	0,03	3.	12.A	4,63	3.	10.A	3208,00	3.	12.C	14,00
8.B	36	3	6	24	3	—	—	—	4,35	65,60	0,00	4.	9.A	4,60	4.	9.D	3207,00	4.	12.E	5,00
9.A	35	6	10	18	1	—	—	—	4,60	72,60	0,00	5.	11.A	4,60	5.	11.C	3029,00	5.	9.B	4,00
9.B	31		7	22	1	—	—	1	4,44	64,64	0,13	6.	8.A	4,59	6.	10.B	2987,00	6.	11.C	2,00
9.C	34	1	8	22	3	—	—	—	4,36	70,56	0,00	7.	11.C	4,58	7.	9.A	2543,00	7.	8.A	1,00
9.D	36		4	30	1	—	—	1	4,31	91,62	0,02	8.	7.B	4,54	8.	10.C	2540,00	8.	9.D	1,00
10.A	35	2	12	15	4	—	2	—	4,32	91,65	0,00	9.	11.D	4,54	9.	8.A	2506,00	9.	11.D	1,00
10.B	35	3	7	23	2	—	—	—	4,41	85,30	0,00	10.	10.C	4,45	10.	7.A	2428,00	10.		
10.C	36	2	9	25		—	—	—	4,45	70,55	0,00	11.	9.B	4,44	11.	9.C	2399,00	11.		
10.D	36	2	3	26	5	—	—	—	4,26	98,55	0,00	12.	10.B	4,41	12.	11.D	2385,00	12.		
11.A	36	4	11	20	1	—	—	—	4,60	128,00	0,00	13.	12.D	4,41	13.	8.B	2362,00	13.		
11.B	29	2	7	19		—	1	—	4,39	59,00	0,00	14.	12.E	4,41	14.	12.A	2235,00	14.		
11.C	36	1	19	15	1	—	—	—	4,58	84,00	0,05	15.	11.B	4,39	15.	12.C	2050,00	15.		
11.D	34	3	13	17	1	—	—	—	4,54	70,15	0,03	16.	9.C	4,36	16.	9.B	2004,00	16.		
12.A	34	5	17	10	2	—	—	—	4,63	65,73	0,00	17.	12.C	4,36	17.	12.B	1973,00	17.		
12.B	33		20	12		—	—	1	4,67	61,65	0,59	18.	8.B	4,35	18.	11.B	1739,00	18.		
12.C	32		8	20	4	—	—	—	4,36	64,06	0,43	19.	10.A	4,32	19.	12.D	1695,00	19.		
12.D	34	9	4	15	6	—	—	—	4,41	51,36	1,30	20.	9.D	4,31	20.	7.B	1654,00	20.		
12.E	29	3	5	19	2	—	—	—	4,41	50,86	0,17	21.	10.D	4,26	21.	12.E	1475,00	21.		
össz	718	63	202	407	40	0	3	3	4,47	72,85	0,13	átlag:	4,47	átlag:	2 497,62	átlag:	10,00			

Tikos kódot, ha keresed, az Irka lapjain megleled
Nézd meg minden apró pontját, hogy összerakd a betűk sorát!
(Segít a 13-as oldal) Ott találkozunk! :)